

Еремия.

Имайте вѣра въ себе си — и повече нищо.

Другъ гласъ

Сега да си ходимъ.

Всички излизатъ. Еремия гледа слѣдъ тѣхъ и съ развѣдрено лице застава срѣдъ стаята.

Еремия.

(Самоувѣренъ). И нека посмѣятъ. Махва енергически ръка). До край, до край трѣбва да се отиде. (Отива до прозореца и гледа моряците като се губятъ изъ улицата къмъ маяка.

IV.

Слѣдъ малко Бистра гледа съ двѣтѣ гугулички Крилицата имъ се вързани съ лентички.

Еремия.

(Гледа птиците). Ти си ги прѣвързала.

Бистра.

И ги нахранихъ.

Еремия.

Тѣ можахъ да ядатъ?

Бистра.

Разбира се. Ти си ги държалъ толкова време гладни — (Като ги милва). Азъ ще си ги отгледамъ, ще си ги поставя въ едно кафезче. Нека си поживѣятъ миличките.

Еремия.

И все пакъ въ кафезъ.

Бистра.

Послѣ ще ги пусна на свобода, кога имъ зарастнатъ крилицата. Сега тѣ се нуждаятъ отъ помощъ.